מסורת הש"ס

גמ' ב)[לעיל נט. לקמן פד. נדרים פח. מיז לה: זבחים קטו: ב"ק יז: נד:] **ג)**שבועות ז. יט. [לעיל ע:] **ג)**נדה כח. [כריתות ז: בכורות מ.] **ד)**[עי' מופתים בכורות כב. ד"ה עד] **ה)**בכורות כג. [מיז ג.] **ו)**[מהלות רפ"ו ופי"ד מ"ו מיז נד.] **רש"י ז)** רס"ג **תוס' ח)**[ל"ל למען]

הגהות הב"ח

(ב) **רש"י** ד"ה מי לג עסקינן וכו' למעוט בית המקדש. נ"ב פי' ועפ"ז מיבה נ"ב טבעות כלפיה"י בעמוד שני בדף זה בסופו:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה **והאשה כו' לאויר העולם.** עיין בר"ש שם מסנה ה':

הגהות

רש"י ד"ה ח"ג **לרבנן. ואמתניתין דילן קאי.** כ"ע ד"ל:

(ד"ה ס"ב)

תורה אור

גמ' א) וְאֵת הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר תֹּאכַלוּ שׁוֹר שֶׂה בְּשָׂבִים וְשֵׂה עִזִּים: אַיָּל וּצְבִי וְיַחְמוּר וְאַקּוֹ וְדִישֹׁן וְתֹאוֹ וָזֶמֶר:

(דברים יד, ד-ה)

ב) דַּבְּרוּ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֹאת הַחַיָּה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ מִכֹּל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ: כֹּל מַפְרֶסֶת פַּרְסָה וְשֹׁסַעַת שֶׁסַע פְּרָסֹת מַעֲלַת גֵּרָה בַּבְּהֵמָה אֹתָהּ תֹּאכֵלוּ:

(ויקרא יא, ב-ג)

ג) וְאֵאכֹל מִנִּבְלָתָהּ יְכִבֵּם בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד הָעָרֶב וְהַנֹּשֵׂא אֶת נִבְלָתָהּ יְכַבֵּם בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד הָעָרֶב:

(ויקרא יז, טו)

רש"י ד) אוֹ נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע בְּכָל דָּבָר טָמֵא אוֹ בִנְבֶלַת חַיָּה טְמֵאָה אוֹ בִּנְבֶלַת בְּהֵמָה טְמֵאָה אוֹ בִּנְבֶלַת שֶׁרֶץ טָמֵא וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא טָמֵא וְאָשֵׁם:

(ויקרא ה, ג)

ה) וַיֹּצֶר יְיָ אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיָּבֵא אֶל הָאָדָם לִרְאוֹת מַה יִקְרָא לוֹ וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ:

(בראשית ב, יט)

ו) לֹא תֹאכְלוּ כָּל נְבֵלָה לַגֵּר אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ תִּתְּנֶנָּה וַאֲכָלָהּ אוֹ מָכֹר לַנָּכְרִי כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא תְבַשֵּׁל גְּדִי בַּחֲלֵב אִמּוֹ:

(דברים יד, כא)

בהמה טמאה בכלל חיה טמאה לכדרבי גרסינן: **אקרא אני חיה.** לגבי קרבן עולה ויורד או בנבלת חיה בנבלת בהמה טמאה (ויקרא ה)[ד] ולי היה לי בקריאת חיה ויודע אני שבהמה בכלל חיה בהמה למה נאמרה: **נאמר כאן בהמה ונאמר להלן בהמה טמאה מה להלן טומאת קדש אף כאן טומאת קדש בהמה טהורה ליצירה** דתנן המפלת מין בהמה חיה ועוף בין טמאין בין טהורין [ג]אם זכר תשב לזכר אם נקבה תשב לנקבה אינו ידוע תשב לזכר ולנקבה דברי רבי מאיר וחכמים אומרים [ד]כל שאינו מצורת אדם אינו ולד ולרבנן האי קרא למה לי כוליה לכדרבי הוא דאתא: **מתני'** [ה]**האשה שמת ולדה בתוך מעיה ופשטה חיה את ידה ונגעה בו החיה טמאה טומאת שבעה והאשה** [ו]**טהורה עד שיצא הולד: גמ'** אמר רבה כשם שטומאה בלועה אינה מטמאה [ז]כך טהרה בלועה אינה מיטמאה [ח]**והאוכל מנבלתה יכבס בגדיו** [ט] **מי לא עסקינן דאכל סמוך לשקיעת החמה וקאמר רחמנא טהור ודלמא שאני התם דלא חזיא לגר הניחא לרבי יוחנן** [י]**דאמר** [יא]**אחת זו ואחת זו עד לכלב שפיר אלא לבר פדא דאמר טומאה חמורה לגר וטומאה קלה עד לכלב משום דלא חזיא לגר הוא נהי דלא חזיא בפניו שלא בפניו מיחזיא חזיא ליה אשכחן טומאה בלועה טהרה בלועה מנלן קל וחומר ומה כלי חרס המוקף צמיד פתיל שאינו מציל על טומאה שבתוכו מלטמא דאמר מר** [יב]**טומאה רצוצה בוקעת ועולה עד לרקיע מציל על טהרה שבתוכו מלטמא אדם**

ולרבנן האי קרא למה לי כוליה לכדרבי אתא. כן גירסת הקונטרס ופירש לתלרבנן לרבי יוסי הגלילי נעי מהי קרא דרב נחמן למה לי וקשה לפירושו למה המתין עד כאן ועוד ר"ל למעני נמי לרבנן קרא דרבי ישמעאל למה להו לכן נראה כגירסת הספרים דגרסי הניחא לר"מ אלא לרבנן מאי איצטריך ללמוד דהאוכל מנבלת טהורה בכלל מיה טהורה לדידהו ליכא למימר ליצירה:

והאשה טהורה עד שיצא. כתלג העגיל הרתם כפיקה מיירי לתי העגיל הוי טמא עד שלא יצא הולד משנפתח הקבר [ח]דתניא בתלוקת (פ"ו מ"ד) ומייתי לה בהלוקת בהמה (בכורות כג.) אין לנפלים פתיחת הקבר עד שיעגילו הרתם כפיקה ר"ש סבר ליה כתנא דמוסיפתא דתלהלות (פפ"ח) דאמר אין לולד טומאה עד שיצא [ט]לעויר העולם: **מי לא עסקינן דאכל סמוך לשקיעת החמה וקאמר רחמנא דטהור.** ול"ת תמתי לא מדקדק מדתמעט בנבריית בפרק יוצא לופן (נדה מב:) נגלה הלא מטומאה בגדים תנית הבליעה מדכתיב בנגלת עוף טהור לטומאה בה ולא בתמרת ומשם מדקדק תניי דמקום נגלת עוף טהור בלועה הוית וי"ל לולתי לתניא דתניי היה יכול לדקדק משם תבל נרבע דקבר דנית הסתרים הוי היכי תתרן לנבריית ע"כ כשתמצ לו תניינו בנית הבליעה ומזר והולילו ונית הבליעה היה רתב ולא הסיטה כלל התם ממעט קרא דווקא נגלת בהמה ומיהו היינו יכולין לפרש תע"ג הלא מזר והולילו לכי קתתר רבא בנית הסתרים הוי היינו [ז] תתלת הבליעה תבל לקופו מודה דבלוע הוית תבל לפי זה היה יכול לדקדק משם תף לרבא לטומאה בלועה לא מטומאה והיכי מדקדק הכא [ה] מהתי קרא להתוכל מנבלתה והא תתי קרא בנגלת בהמה כתיב הלא מטומאה בנית הבליעה ובמגע תיירי ולא בתכילה ולא כתיב תוכל תלא ליתן שיעור תכילה להיינו כזית לנוגע ונשא כדתפרש התם בנדה ותי תיצטריך לדרשת להכא תם כן היכי תדקדק תייניתו דשיעור נוגע ונשא בהמה לתוכל תבל לפי זה היה יכול לדקדק משם תף לרבא לטומאה בלועה לא מטומאה והיכי ת